

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.20.956/2019/4.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke

. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna előadó bíró

. Fekete Orsolya bíró

A felperes: felperes neve (**felperes címe**)

A felperes képviselője:

. Aubel Ervin ügyvéd (**fél címe**)

Az alperes: alperes neve (**alperes címe**)

A per tárgya: Házasság felbontása és járulékai

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budakörnyéki Járásbíróság 8.P.20.093/2015/124.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Környéki Törvényszék 1.Pf.20.949/2018/7.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit hatályában fenntartja.

A le nem rótt 72.000 (hetvenkétezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes és az alperes (továbbiakban: felek) 1996-tól élettársi kapcsolatban, 1998. december 12. napjától házassági életközösségben éltek, 1997. december 10. napján **B.**, 2001. május 19. napján **B.** utónevű gyermekeik születtek. A felek házassági életközössége 2015. január 7. napján szűnt meg, amikor az alperes a felperest az utolsó közös lakásból kizárta. A két gyermek az alperes háztartásában maradt.
- [2] A felperes szociális munkásként a **M. M. Sz.-**nál dolgozik, havi nettó jövedelme 2015 augusztusától 2016 áprilisáig 173.013 forint, 2017 januárjától júliusáig 215.892 forint volt. 2015 februárjától a munkáltatója tulajdonában álló szolgálati lakásban élt albérllőként, majd 2018 tavaszán az élettársával és a kiskorú gyermekkel a tulajdonában álló összkomfortos, 50 m² alapterületű ingatlanba

költöztek.

- [3] Az alperes nyugdíjas, a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság által folyósított nyugdíjának a felét letiltás terheli, így 2016 októberétől 40.505 forint, 2017 májusában 41.155 forintot kapott. A két gyermek után összesen 29.600 forint családi pótlékban, az önkormányzattól negyedévente 20.000 forint támogatásban részesült.
- [4] Az alperes a nagykorú gyermekkel a haszonélvezetében álló, a felek utolsó közös lakásának minősülő ingatlanban él. A családi ház egy részét az alperes bruttó 105.000 forint bérleti díjért bérbe adja, a családi adókedvezményekre tekintettel lényegében adófizetési kötelezettsége nincs. Az ingatlan rezsiköltségét a bérlőkkel közösen fizetik, a fogyasztás alapján a bérlők annak a felét, vagy 1/3-2/3 arányú részét teljesítik. Az alperes a nyugdíjából, a családi pótlékból, a bérleti díjból, az önkormányzati támogatásból, valamint a felperes által fizetett 30.000 forint tartásdíjból él. A felperes a beiskolázási segélyt is átadta az alperesnek.
- [5] 2015. január 7-től 2018. február 19. napjáig mindkét gyermek az alperes háztartásában élt, ekkor **B.** a felpereshez költözött.
- [6] A két gyermek a **B.** Gimnáziumban tanult. **B.** 2017 júniusában érettségizett és szeptembertől az E. Informatika szakán államilag támogatott nappali képzésben tanul, egy 11 éves Renault típusú személygépkocsi tulajdonosa. **B.** a jogerős ítélet meghozatalakor 12. osztályos tanuló volt. A gyermekek indokolt szükséglete havi pénzbeli ellenértéke egyező, átlagosan havi 80.000-90.000 forint.
- [7] A felperes az életközösség megszűnésétől, 2015. január 7. napjától 2018. február 19. napjáig gyermekenként havi 15.000-15.000 forint gyermektartásdíjat fizetett meg az alperesnek, és 17.500 forinttal hozzájárult a nagyobbik gyermek szalagavató költségeihez, továbbá az iskolakezdéshez három alkalommal 20.000 forint kiegészítő tartásdíjat fizetett. 2018. március 1. napjától kezdve a felek egymásnak tartásdíjat nem teljesítenek.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes keresetében kérte a házasság felbontását; feljogosítását a kiskorú **B.** utónevű gyermek szülői felügyeletének gyakorlására; az alperes kötelezését közvetlen bírósági felhívással mindkét gyermek után, gyermekenként a mindenkori jövedelme 25%-nak megfelelő, minimum 16.500 forint tartásdíj megfizetésére.
- [9] A felülvizsgálattal érintett körben arra hivatkozott, hogy a kért tartás a két gyermek minimális indokolt szükségleteit sem fedezi és az alperes annak megfizetésre teljesítőképessé. Az ingatlan egy részét bérbeadás útján hasznosítja, ebből rendszeres többletjövedelemhez jut.
- [10] Az alperes viszontkeresetében maga is kérte a házasság felbontását, a **B.** utónevű gyermek szülői felügyeletének gyakorlására történő feljogosítását. A bíróság kötelezze a felperest a két gyermek után évente a KSH inflációs rátájával emelve 2014. augusztus hó 1.

napjától kezdődően gyermekenként 35.000 forint, 2015. augusztus 1. napjától 41.710 forint gyermektartásdíj és rokontartás megfizetésére.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felek házasságát felbontotta, **B.** szülői felügyeletének gyakorlására a felperest jogosította fel. A felperest **B.** tartására, az alperest **B.** tartására havi 16.500 forint rokontartás, illetve gyermektartásdíj megfizetésére kötelezte azzal, hogy a tartás mértéke 2019. január hó 1. napjától kezdődően a KSH inflációs rátájának mértékével növekedik. Intézkedett az alperest terhelő tartásdíj levonásáról és a felperes részére történő kifizetéséről. Szabályozta a különélő szülő és a kiskorú gyermek közötti kapcsolattartást.
- [12] A felülvizsgálattal érintett gyermektartásdíj és nagykorú, továbbtanuló gyermeket illető rokontartás körében a jogvita elbírálására irányadó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:216.§-t és a 4:218. §-t alkalmazta.
- [13] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felek jövedelmi viszonyai lényegében azonosak: a felperesnek ugyan magasabb a jövedelme, az alperes viszont a csökkentett nyugdíja mellett szociális támogatásokban részesül és bérleti díjat kap.
- [14] A nagykorú továbbtanuló gyermek az alperes, a kiskorú gyermek a felperes háztartásban él. Mindkét gyermek szükséglete közel egyező, így részükre azonos összegű tartásdíj megállapítása indokolt. A tartás mértékét a felek teljesítőképessége alapján határozta meg.
- [15] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbeezett részét részben megváltoztatta. Kötelezte a felperest, hogy **B.** tartására 2015. január hó 1. napjától 2018. február 28. napjáig havi 30.000 forint, 2018. március hó 1. napjától kezdődően pedig havi 16.500 forint gyermektartásdíjat, a **B.** utónevű gyermek tartására 2015. január hó 1. napjától 2018. február 28. napjáig havi 30.000 forint tartásdíjat fizessen meg az alperesnek. Megállapította, hogy a felperes gyermektartásdíj hátraléka 2015. január 1-től 2019. április 30-ig **B.** után 492.500 forint, **B.** után 510.000 forint. A hátralék megfizetésére havi 30.000-30.000 forint összegű részletfizetést engedélyezett. Elrendelte a tartásdíj közvetlen letiltó végzés útján való megfizetését. Az alperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettsége kezdő időpontját **B.** után 2018. március hó 1. napjára változtatta azzal, hogy az alperesnek a 2018. március hó 1. napjától 2019. április hó 30. napjáig (a jogerős ítélet meghozataláig) tartásdíj hátraléka nem keletkezett. Egyebekben az elsőfokú bíróság fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta.
- [16] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezését részben alaposnak ítélte.
- [17] Az elsőfokú bíróság a peradatok téves értékelésével jutott arra a

következtetésre, hogy a felperes nem köteles 2015. január 1-től 2018. február 28. napjáig a két gyermek után gyermektartásdíj megfizetésére. **B.** 2015. december 10. napján töltötte be a 18. életévét, de középiskolás volt és felsőfokú tanulmányait csak 2017 szeptemberében kezdte meg, így 2017. augusztus 31. napjáig a Ptk. 4:214. §-a szerint a kiskorú gyermekkel esik egy tekintetbe. Azóta folyamatosan nappali tagozatos felsőfokú tanulmányokat folytat, így a Ptk. 4:220. § (1) bekezdése alapján továbbtanuló nagykorúként jogosult a tartásra.

- [18] **B.** kiskorúságára figyelemmel a Ptk. 4:214. § alapján a tartásdíjra rászorult. 2015. január 7-től 2018. február 19-ig mind a két gyermekről az alperes gondoskodott. A felperes által fizetett 15.000-15.000 forint tartásdíj nem áll arányban a gyermekek indokolt szükségleteivel, valamint a felperes teljesítőképességével. A Ptk. 4:214. §-a értelmében ezen időszak alatt mindkét gyermek tartásra való rászorultságát vélelmezni kell és ez a vélelem a gyermek nagykorúságának betöltése után is érvényesül, mivel középfokú iskolai tanulmányokat folytatott.
- [19] A tartásdíj meghatározásánál a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pontja alapján a gyermek indokolt szükségletéből kell kiindulni és ehhez mértén kell meghatározni a különélő szülőt terhelő gyermektartásdíj összegét. A Ptk. 4:218. § (3) bekezdése szerint a gyermek indokolt szükségletei körébe az egészségügyi ellátásához, neveléséhez, taníttatásához szükséges rendszeres kiadások tartoznak. Az alperes 64. sorszámú beadványában a gyermekek szükségletére vonatkozó kimutatást a másodfokú bíróság eltúlzott mértékűnek ítélte. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a gyermek indokolt szükségletei lényegében azonosak. A gyermekek iskolai és otthoni étkeztetésén kívül a diákberlet költsége, az angol nyelvtanfolyam, a nyelvvizsgához szükséges könyvek, az osztálypénz, a kulturális és az egészséges személyiség fejlődéséhez szükséges kiadások, a gyermekekre eső rezsiköltség merült fel, így havonta átlagosan 80.000-90.000 forintra tehető indokolt szükségleteik pénzbeli ellenértéke.
- [20] A másodfokú bíróság vizsgálta a felek teljesítőképességét. A felperes 2014 januárjától 2015 júliusáig átlagosan nettó 137.642 forint jövedelemmel rendelkezett, ezt követően az elsőfokú bíróság által rögzítettek szerint 2015. augusztustól 2016 áprilisáig 173.013 forint, 2017 januárjától 2017 júliusáig átlagosan 215.892 forint jövedelemre tett szert és jelenleg is ilyen jövedelemmel rendelkezik.
- [21] Az alperesnek 2015. évben összesen 572.693 forint, 2016. évben 810.000 forint jövedelme volt, nyugdíjának 50%-át letiltják, ezáltal 41.155 forintot kap kézhez. Egy gyermek után 13.600 családi pótlékban részesül. Ezt a gyermek indokolt szükségletei pénzbeli ellenértékéből levonva, egy gyermekre 66.400-76.400 forint körüli, a szülők által viselt összeget jelent. A perben adat van arra is, hogy az alperes a nyugdíj bevételeit meghaladóan ingatlana egy részének bérbeadásából bérleti díjban és havi 25.000 forint összegű

rendszeres gyermekvédelmi támogatásban részesül. Figyelembe véve azt is, hogy az alperes a gyermekek tartását saját háztartásában természetben biztosította, a gyermekek tartásához szükséges arányos hozzájárulás a felperes részéről gyermekenként 30.000-30.000 forint arra az időtartamra, amíg mind a két gyermek az alperes háztartásában nevelkedett.

- [22] A másodfokú bíróság részletes levezetése alapján a felperesnek **B.** és **B.** után 2015. január hó 1. napjától 2018. február 28. napjáig 1.140.000 forint gyermektartásdíj hátraléka keletkezett, amelyből levonva a felperes által fizetett költségeket, **B.** után 492.500 forint, **B.** után összesen 510.000 forint gyermektartásdíj hátraléka keletkezett.
- [23] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy **B.** felpereshez költözésétől kezdődően mindkét szülő egy-egy gyermek eltartására köteles, ennek időpontjától a szülőket terhelő tartás mértéke a másik szülő háztartásában nevelkedő gyermek után havi 16.500 forint. A másodfokú eljárásban a felek úgy nyilatkoztak, hogy 2018. március 1-je után egymás részére tartásdíjat nem fizettek, ezért a felperesnek **B.** , illetve az alperesnek **B.** után gyermektartásdíj hátraléka nem keletkezett.
- [24] A felperes az elsőfokú bíróság által megállapított havi 16.500 forint gyermektartásdíj megfizetésre vonatkozó rendelkezést nem sérelmezte, az alperes fellebbezése pedig gyermekenként havi 30.000 forint erejéig vezetett eredményre. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított 16.500 forint tartásdíj mértékét mindkét gyermeket illetően helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem

- [25] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet változtassa meg és az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Mellőze a 2015. január 1. és 2018. február 28. napja közötti időszakban a gyermektartásdíjban marasztalását és az alperest kötelezze az ítélethozatalig már teljesített részletek megfizetésére. A jogerős ítélet jogszabálysértő voltát a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a), b) és e) pontja megsértésére alapította.
- [26] Érvelése szerint a másodfokú bíróság megalapozatlanul, okszerűtlenül és az anyagi jogi jogszabályhely megsértésével változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét és kötelezte őt 2015. január 1. és 2018. február 28. közötti időtartamra gyermektartásdíj megfizetésére. Tény, hogy ebben az időszakban a gyermekek az alperesnél éltek, de az sem volt vitás, hogy részükre gyermektartásdíjat fizetett, gyermekenként 15.000 forint összegben.
- [27] Az elsőfokú bíróság a lefolytatott részletes bizonyítási eljárás alapján állapította meg, hogy az általa fizetett tartásdíj arányban állt a gyermekek indokolt szükségleteivel. A másodfokú bíróság az indokolt szükségletek pénzbeli ellenértékét levezetés és indokolás nélkül határozta meg, ez pedig sérti a Ptk. 4:218. § (2) bekezdése

a) pontját.

- [28] A Ptk. 4:218. § (2) bekezdése b) pontjában foglaltakkal szemben az alperes tényleges jövedelmét nem állapította meg. Nem értékelte, hogy a nyugdíja felét saját felróható magatartása miatt tiltották le, amire előnyök szerzése végett nem hivatkozhat. Az alperesnek az ingatlan bérbeadásából havi 135.000 forint bevétele származott.
- [29] Sérült a 4:218. § (2) bekezdés e) pontja. A jogerős ítélet az indokolt szükségletek pénzbeli ellenértékénél kizárólag a családi pótlékot értékelte, a nevelési segélyt, a gyermekek ingyenesen ebédjét, az utazási költségeik térítését és saját jövedelmüket teljesen figyelmen kívül hagyta.
- [30] Az elsőfokú bíróság a jövőre nézve kötelezte a feleket gyermekenként havi 16.500 forint tartásdíj megfizetésére, ezért a korábbi időszakra megállapított közel kétszeres összegben megállapított gyermektartásdíj túlzott mértékű, figyelemmel arra, hogy a felek jövedelmi viszonyaiban, illetőleg a gyermekek szükségleteiben változás nem állt be. A felperes jövedelméhez képest a megállapított 60.000 forint összegű részlet is túlzott mértékű, veszélyezteti a háztartásában nevelt gyermek tartását. Nincs olyan körülmény, amely indokolná a másodfokú bíróság által megállapított összeget.
- [31] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [32] A Kúria a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül.
- [33] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban kizárólag a konkrétan megjelölt jogszabályhely megsértését vizsgálja. A felperes felülvizsgálati kérelmében a hátralékos tartás megfizetésére engedélyezett részeket összegének jogszabálysértő voltát a megsértett jogszabályhely megjelölése nélkül állította, ezért ez a felülvizsgálati hivatkozás érdemi elbírálásra nem alkalmas [1/2016. (II.15.) PK vélemény 3. pont].
- [34] Az érdemben elbírálnak felülvizsgálati kérelem megalapozatlan, a jogerős ítélet anyagi jogi jogszabályt nem sértett.
- [35] A felperes a felülvizsgálati kérelemben a Ptk. 4:218. § (1) - (3) bekezdése megsértésére hivatkozott: a jogerős ítélet 2015-től 2018-ig terjedő időtartamban a gyermekenként 15.000 forintban önként teljesített tartásdíj mértékét a duplájára emelte fel.
- [36] A Ptk. 4:218. § (2) bekezdése írja elő azt, hogy a bíróságnak a szülők megegyezésének hiányában a tartásdíj mértékét milyen szempontok alapján kell meghatározni. A Ptk. kötelező sorrendiséget ugyan nem ír elő, de a jogszabályhelyből következően

a vizsgálandó körülmények egymásra épülnek és egymást kiegészítik. A kiskorú gyermek érdekének [Ptk. 4:2. § (2) bekezdés] megfelelő első szempont az indokolt szükségletek meghatározása, amelyet a (3) bekezdés definiál. Ezt követően vizsgálandó a szülők jövedelmi helyzete és vagyoni körülményei, illetőleg a c), d) és e) pontban meghatározott, mindig az adott egyedi ügyben felmerülő egyéb körülmény. Az indokolt szükségletek havi összegben meghatározott ellenértékéből az e) pont szerint a gondozó szülőnek juttatott állami vagy egyéb támogatásokat le kell vonni, mivel azt kifejezetten a gyermek tartására köteles fordítani (BH 2019.244., BH 2019.112., Kúria Pfv.II.20.402/2018/5.,).

- [37] A perben nem volt vitatott, hogy a felperes által sérelmezett időtartamban a két gyermek az alperes háztartásában, illetőleg nevelésében élt és a felperes összesen 30.000 forint gyermektartásdíjat teljesített.
- [38] Az elsőfokú bíróság a gyermekek indokolt szükségletei pénzbeli ellenértékét nem állapította meg. A másodfokú bíróság az irányadó anyagi jog szabálya és a Kúria gyakorlatának megfelelően (BH 2019.244., BH 2019.112.) korrigálta az elsőfokú ítélet indokolását és azt gyermekeként havi 80.000-90.000 forint összegben határozta meg.
- [39] Alaptalanul sérelmezte a felperes a felülvizsgálati kérelmében az indokolt szükségletek mértékének levezetési hiányát. Kétségtelen, hogy a jogerős ítélet részletes számítást nem tartalmazott, a másodfokú bíróság azonban a gyermekek életkorából, átlagos szükségleteikből indult ki és az alperes által feltüntetett kiadásokat eltúlzottnak minősítette. A jogerős ítélet a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelően az indokolt szükségletek pénzbeli ellenértékét megállapította. A felperes a bizonyítékok mérlegelését nem sérelmezte [régi Pp. 206. § (1) bekezdés], a megjelölt anyagi jogi jogi jogszabálysértés pedig - a fentiek alapján - nem állapítható meg.
- [40] Az indokolt szükségletek tartásdíjban való érvényesítésének korlátja a kötelezett teljesítőképessége. A perben a felperes jövedelme okirattal bizonyított volt.
- [41] A gyermeket gondozó szülő a természetbeni tartás keretei között köteles gondoskodni a gyermek élelmezéséről, lakhatásának biztosításán túlmenően taníttatásáról, egészségügyi ellátásáról, esetleges utazási költségeiről, tehát minden olyan, az igényének megfelelő többlet ráfordításról, ami a gyermek érdekében folyamatosan vagy időszakonként felmerül. A következetes ítélkezési gyakorlat alapján a természetbeni tartás nem forintosítható (BH 2019.244., BH 2019.112., Kúria Pfv.II.20.956/2019/4., Pfv.II.20.744/2019/4., Pfv.II.21.292/2016/4., Pfv.II.20.795/2016/6.)
- [42] A gyermeket gondozó szülő természetbeni tartási kötelezettségének értékelése - figyelemmel a Ptk. 4:216. § (1) bekezdésére - nem mellőzhető. Nem vezethető le a Ptk. 4:218. § (2) bekezdéséből az sem, hogy a gyermeket gondozó szülő jobb anyagi körülményei a

tartásra kötelezett szülő fizetési kötelezettségét minimalizálhatja. A gyermeket gondozó szülő esetleges jobb anyagi körülményei a kötelezett tartásdíj fizetési kötelezettsége mértékét nem csökkenti, legfeljebb a szülők közötti teherviselési aránynál értékelendő, ennek meghatározása viszont a bíróság diszkrecionális (mérlegelési) jogkörébe tartozik, amelyet a felperes nem sérelmezett.

- [43] Az Alaptörvény L. cikk (3) bekezdése alapján sarkalatos jogszabály, a családok védelméről szóló 2011. évi CCXXI. törvény 2. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az állam a gyermekek felneveléséhez hozzájárul, amelyet a szülő a 9. § (4) bekezdése értelmében köteles a gyermekekre fordítani. A törvény 22. § (2) bekezdése és a 23. § (1) bekezdése szerint ilyen támogatása a családi pótlék és a családi kedvezmény. A családtámogatási ellátások céljából és a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pontjából az következik, hogy az állami támogatások mindkét szülő gyermekneveléssel járó terheinek mérséklését szolgálják, tehát a gyermek indokolt szükségleteinek a szülőket terhelő költségét csökkentik (BH 2019.112.).
- [44] A másodfokú bíróság a családi pótlékot a gyermekek indokolt szükségleteként meghatározott összegből levonta. Az alperes rendszeresen kapott nevelési segélyt, a jogerős ítélet ítélet annak tényére kitért. A konkrét számszaki levezetésének hiánya azonban a tartás mértékének meghatározására döntően nem hatott ki. Az elsőfokú bíróság által megállapított tartásdíj ugyanis olyan minimális összegű volt, amely a két kamasz fiúgyermeket illetően nyilvánvalóan az alapszükségletek biztosítására sem elegendő. A kötelezett szülő teljesítőképessége bizonyított: az állami támogatások értékelésével, a gondozó szülő természetbeni tartásának, a szülők közötti teherviselés arányának figyelembe vételével a jogerős ítélet a Ptk. 4:218. § (2) bekezdésében meghatározott szempontoknak megfelelően határozta meg a tartásdíj mértékét.
- [45] A fentiek alapján a jogerős ítélet a hivatkozott anyagi jogi jogszabályt nem sértette meg, ezért azt a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás megtartása nélkül bírálta el.
- [47] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, így a felülvizsgálati eljárásban a felperesre áthárítható költsége nem merült fel.
- [48] A felperes teljes személyes költségmentessége folytán az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése, továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14.

§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2020. január 7.

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, dr. Kövesné dr.
Kósa Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Fekete Orsolya s.k. bíró

A kiadmány hitelével: